

VALTU KOOL 135

detsember 2002

TEED ON ERINEVAD, AGA ÜKS ON ARMASTUS

(C. R. Jakobson)

Pildil endine direktor Kalju Rahu ja praegune direktor Andres Saks.

VALTU KOOLI HÜMN

Sõnad Ainu Paik
Viis Vilma Miilen

1. Meie õpime, töötame koos
ja ka spordis ei jää teistest maha.
Ikka alati lõbusas hoos
kõike hoolsasti püüame teha
Refr.: Kõlav laul meie huulilt kajab ikka
Sulle, armas, väike Valtu kool.
Mööda ruttavad aastad nii pikad,
kuid ei raage me nooruslik hoog.
2. Sõprus kindel seob ühte meid nüüd,
tore kõrvuti matkateel minna.
Kõiki tervitab helisev hüüd,
sõber ustav on alati hinnas.
Refr.: Kõlav laul ...

Valtu kool tähistab 30. novembril 135. aastapäeva. Ajaratas on pöörelnud meeletu kiirusega. On aeg teha väike meenutus viimastele aastatele ja vaadata tulevikku.

Ülevaadet alustan enda tutvustusega, sest enamustele vilistlastele olen ma tundmatu.

Nimi on **Andres Saks**, sündinud 31. märtsil 1970.a Raplas, mul on kõrgem haridus keha- kultuuri erialal. Aastatel 1994-2000 töötasin koolidirektorina Pärnumaal. Olen abielus ja kahe tütre isa.

Valtusse sattusin paljude juhuste kokkusaatmisel, nii nagu seda ikka juhtub...

Kui 2000.aasta augustis Viljandi maanteelt autootsa Kaerepere poole pöörasin, ei olnud mul õrna aimu sellest, milline näeb välja Kaerepere asula, veel vähem Valtu kool. Mis sest, et olin elanud kakskümmend aastat vaid mõne kilomeetri kaugusel. Teadsin vaid Valtu veini. Esimene mulje koolimajast oli vapustav - punane tellis, metsviinapuu ja korras kooliümbrus. Isegi maja sees oli kuidagi hubane ja kodune, vaatamata augustikuu alguse segadustele. Tahtmine sellises koolis tööle asuda süvenes minus veelgi. Ja mõne nädala pärast täituski mu soov.

Olen tänulik kooli endisele direktorile Kalju Rahule, sest võtsin temalt üle hästi funktsioneeriva kooli, koos toredate õpilaste ja meeldivate õpetajate ning abitöölistega. 1.septembril antud lubadust üritada käia Kalju jälgedes ei olegi nii kerge täita. Vahel tundub, et tema sammud olid hiigelpikad.

Valtu kooli tugevaks küljeks ja eduka töö aluseks on läbi ajaloo olnud õpetajad.

Viimastel aastatel on töötatud praktiliselt samas koosseisus. On hea meel, et meie kooli õpetajate tegemisi on märgatud ja osatud hinnata ka väljaspool kooli. Maakonna aasta õpetajaks valiti kolmel aastal järjest Valtu kooli õpetajad: 1998.a Ebe Luige; 1999.a Luule Linamäe ja 2000.a Taimi Rahu. Kõrgelt on leidnud tunnustamist ka endise direktori Kalju Rahu töö, keda autasustati Eesti Vabariigi Valgetähe V klassi teenetemärgiga. Loomulikult ei ole nemad ainukesed, kes väärivad äramärkimist. Aastatepikkuse väga hea tööga on silma paistnud õpetajad Hele-Mall Kio, Anne Archipov, Veera Mahlakas, Reet Teets, Eve-Mai Laurimaa ja Tiina Tunnel.

Kooli üheks eesmärgiks on olnud õpilaste ettevalmistamine edukaks esinemiseks aineolümpiaadidel. Maakonnas saavutati aastatel 1997/1998 - 25, 1998/1999 - 25, 1999/2000-38, 2000/2001 - 21 ja 2001/2002 - 37 auhinnalist kohta. Siin on silma paistnud Arenika Tammissaar, kes tuli neljal viimasel aastal 25 korral kolme parima hulka. Maria Teder aga 17 korral. Korduvalt on silma paistnud ka Kaisa Lasner, Kaspar Laurimaa, Virgo Toppel, Helena Sepman, Meelis Laurimaa, Mauri Sopp, Moonika Olju, Tanel Maasoo ja paljud teised.

Koole on ikka pingeritta seatud tasemetööde ja eksamite tulemuste järgi. Ka siin ei ole meil midagi häbeneda. Kolme viimase õppeaasta Raplamaa koolide 3., 6. ja 9.klasside riiklike

tasemetööde tulemuste põhjal oldi maakonnas I kohal. 2002.a tasemetööde ja lõpueksamite tulemuste järgi saavutati samuti I koht. Tulemused on olnud suurepärased ja kinnitavad veelkord seda, et meie kooli õpilaste ja õpetajate koostöö on olnud väga hea.

On, mida meenutada ja mille üle uhkust tunda, samas sunnib see veel rohkem pingutama, et sellist taset hoida.

Loomulikult ei koosne koolielu ainult õppetööst. Väga tegus on olnud ka klassiväline tegevus ja ringide töö. Nende tegemistest tuleb pikemalt juttu teistes artiklites.

Vaadates tulevikku teeb murelikuks I.klassi astuvate laste arvu vähenemine. Praeguste prognooside põhjal peaks aastaks 2007 Valtu koolis olema ligikaudu 130 last. Kas see ka nii on, saame tegelikkuses teada ei rohkem ega vähem kui 5 aasta pärast, siis kui Valtu kool tähistab oma järjekordset ümmargust juubelit.

Valtu kooli missiooniks on olnud ja jääb ka edaspidi: konkurentsivõimelise hariduse andmine ja õpilastele eelduste loomine edukaks toimetulekuks koolitee jätkamisel ja edaspidises elus.

Lõpetuseks tahan tänada kõiki neid, kes on seotud olnud meie kooliga ja siia oma jälje jätnud. Tänu teile on Valtu kool saavutanud hea maine.

Ilusat kooli aastapäeva kõigile.

**Andres Saks,
Direktor**

MÖTISKLUS

Iga aastapäev viib mõtted möödunule. Tulevad meelde inimesed, kes on olnud kooliga seotud. Järgnevalt read kooli paksust kroonika-raamatust, mille on jäädvustanud meie kauaaegne direktor KALJU RAHU:

Eesti kool on olnud üha uute muutuste ja reformide tõmbetuultes. Minu tööaastad on möödunud väga keeruliste oludes. Niisugused muutuvad ajad löid olukordi, millistes koolijuhtimine polnud kerge.

Kool peab andma õpilasele võimaluse haritaks saada. Direktori töö seisneb selle protsessi juhtimises, mida ta saab teostada õpetajate kaudu. Sellepärast olen pidanud kooli võtmeisikuks õpetajat. Esmaseks ja tähtsaimaks ülesandeks olen seadnud õpetajale turvalise ja meeldiva töökeskkonna loomise. Selle nimel püüdsin alati leida aega õpetaja murede ja probleemide ärakuulamiseks, nõuandmiseks ja abistamiseks, olla kättesaadav arutamaks tööasju, osaleda alati nii rõõmsatel kui ka kurbadel sündmustel.

Teiseks koolijuhi vastutusrikkamaks ülesandeks olen pidanud õpetajatöö hindamist. Põhjendatult saab seda teha alles siis, kui olla õpetajatööga kursis: tema edu ja ebaedu aineõpetajana, tunda tema kasvatuslikku mõjokust õpilastega suhtlemisel, tema võimekust ja kohusetundlikkust ülekoolliliste ülesannete täitmisel.

Ainult põhjendatud hinnanguid arvestavad ka teised.

Pidasin vajalikuks olla "filtriks" pidevalt muutuvate seaduste, korralduste, kampaaniate jne. tulva ning õpetaja vahel. Tuli teha valik, mida pidada tähtsaks, mida teisejärguliseks. Liigne kroonulikkus ja bürokraatia tapab koolis loovuse, omaalgatuse ning põhjustab negativismi ning stressi.

Kuid ameti direktorina on endaga kaasa toonud palju rõõme – olen ju osa saanud nii õpilaste kui ka õpetajate kordaminekust ja neid on olnud meeldivalt palju.

Oma koolijuhtimist üle andes ja lõpetades tööd Valtu koolis meenub 1962. a. august, kui Valtusse tulin. Valtu kool oli üks väiksemaid

rajoonis. Siin oli suur õunaaed, mille servas väike koolimaja, ümberringi mõni talumaja, suurimas neist kolhoosi kontor. Mööda Kumma teed sõidab paar autot, pikk tolmujutt taga, koolist mööda aetakse lehma karjamaale ja kooliõuel laovad õpilased ja õpetajad küttepuid.

Vett saadakse õuel asuvast kaevust, sooja teeb ahjuküte, heitvee seedib ümbritsev loodus. Tänaseks on õunaaia kasvama jäänud mõned puud suurte majade vahel; küla ja kool on suureks kasvanud. Asfaltteeritud teedel sõitvaid autosid ei jõua keegi kokku lugeda, toasoe ja vesi saadakse torude kaudu, heitvesi juhitakse puhastisse ... Jah, Valtu on kasvanud ja arenenud. Olen rõõmus, et sain selles kasvamises ja arenemises osaleda. Täna kõiki, kellega ühiselt vankrit vedasime. Soovin järgmistele vankri-vedajatele jõudu ja visadust!

Nii palju kui on inimesi, nii palju on ka silmi ja erinevaid nägemisviise. Just niisugusena nägi aastatuhandevahetuse Valtu ja Valtu kooli siin oma elutöö teinud tark koolimees.

KAS ON KERGE OLLA ...

...LAPS?

- Mulle meeldib olla laps, sest kui ma suur olen, ei ole mul võib-olla ema ja isa.
- Kui laps on hea, siis on ema ja isa ka head.
- On küll, sest suuremad inimesed peavad tööl käima, aga minu meelest on parem koolis olla.

- Laps on päris kerge olla, sest ei pea rahaliselt muret tundma. Lapsepõlves on rohkem vaba aega ja siis saab reisil käia.

- Hea ja kerge on sellepärast, et siis ostatekse palju head.

- On küll kerge olla laps, kui sa tead, mida õppida on ja ei jäta asju koju ning töid tegemata.

- Minul ei ole raske elu, sest ma olen hoolas.

- Laps on olla kerge, sest vanemad hoolitsevad su eest, annavad sulle kodu ja õpetavad sind.

- Suurtel on raskem kui lastel. Lastel ei ole nii palju kohustusi.

- Laps on muidugi kerge olla: ei pea tööl käima. Kui on mure, siis ma võin ema juurde minna ning küsida nõu. Ainult üks asi teeb lapse elu raskeks – õppimine. Muidugi sellel, kes halvasti õpib – sellisel lapsel on muresid väga-väga palju.

- Laps on siis raske olla, kui ei ole vanemaid.
- Minu arust laps olla ei ole eriti kerge. Peab kuulama ema ja isa sõna, peab mängima oma õe ja vennaga, ei tohi teha lollusi.

- Ei ole, sest õpetaja käest saad õiendada, kui on õppimata ja kui oled halva hinde saanud, saad ema ja isa käest ka õiendada. Siiski on kergem olla laps, sest sa ei pea tööl käima ja sind ei saa töölt lahti lasta.

- Siis on raske, kui sind noritakse.

- Ei, kuna me peame õppima, vara üles tõusma, kodus tööd tegema, tassima rasket koolikotti ja mõtlema õppimisest.

- Ei ole, sellepärast et peab saama targaks!

- Ei! Mitte elu seeski mitte, sest lapsed peavad alati tegema seda, mida vanemad tahavad! Kui minul oleks laps, siis ei oleks ma nii paha vanem.

Arvamusi avaldasid 5. kl õpilased

... LAPSEVANEM?

- Ei, sest mul on kodus poiss, kes on ülisuperenergiline. Ta ei seisa pudelis ka paigal, rääkimata koolitundidest. Kui on pahandused, on minu süda hirmu täis: "Kas ka minu laps oli seal?" Tegelikult jääbki see märk talle külge, et ta on alati kahtlusalune. Kodu tunnen, et minu laps võib olla hea ja väga südamlilik, abivalmis poiss emale.

- Ei ole. Lastel on küllalt suur vaimne pinge. Väljaspool koolitööd on tal samuti palju ahvatlevaid valikuvõimalusi ja raske on ka vanemana suunata last, et mida võtta või mida jätta. Ei tahaks küll, et ta ühest ringist läheb teise, aga küllap polnud siis temale see õige. Ja millegagi koolitöö kõrvalt peab kindlasti tegelema, et välistada "pahapeale" minekuid..

Siin maailmas elades pole ilmselt midagi kergem. Lapsevanem olla on kerge, aga raske on hakkama saada. Igat päeva saavad miljon pisiasja, millel pole otsest seost lapsevanemaks olemisel. Tihti on nii, et kõige selle sehkendamise tagant jääb lapsevanemaks olemiseks vähe aega. Liiga tihti tuleb teha valikuid, mis ei pruugi meeldida lapsele ega iseendale. Aga selline on elu. Iseenesest on lapsevanemaks olemine suur rõõm ja au. Tore on vaadata, kuidas väikesest inimesehakatisest kasvab tasapisi inimene. Mina olen tohutult õnnelik, et mul on terve ja uudishimulik laps. Laps, kes pidevalt küsib ja tahab kõike teada. Laps, kes usaldab sind niipalju, et räägib sinuga kõigest. Laps, kes ei väsi sind kallistamast. Ma annan endale aru, et see nii jääks, tuleb ka selle nimel vaeva näha. Elu põhinebki usaldusel, seepärast tuleb last usaldada, tuleb teda julgustada ja pidevalt kiita ja tunnustada. Jgaüks vajab enda töö eest tunnustust. Samas ei tohi teda pahanduste korral jätta ka karistamata. Ma usun, et siiani olen enam-vähem hakkama saanud lapsevanemaks olemisel. Aga elu on üks suur väljakutse. Kes teab, mis ta edaspidi toob?

... KOOLITÄDI?

- Tänapäeva noorus on teistsuguste vaadete ja käitumisega kui oli minu kooliaeg. Tänapäeva

lapsed on väsitavad oma käitumisega ja sõnavaraga. Suvi on kergem hingele, siis saab töötada õues ja aias.

Tädi Ilme

... ÕPETAJA?

Õpetajal, eriti klassijuhatajal, on koolis nagu lapsevanema roll. Mida väiksemad on lapsed, seda rohkem tähelepanu nad nõuavad. Kui sa teed oma tööd südamega, siis ei ole kerge olla õpetaja. Tundub, et iga aastaga muutub see töö pingelisemaks, närvekulutavamaks ja tekitab küsimuse: "Kas ma olen ikka õige elukutse valinud?" Õpetaja soovib hingest kõigile head, annab endast kõik, et laps saaks koolist kaasa tugeva põhja edasiõppimiseks, kuid sageli see jääbki sooviks, sest pole seda, kes pakutavat tahaks vastu võtta. Loomulikult annavad õpetajale jõudu edasitöötamiseks need lapsed, kes tulevad peale kooli lõpetamist ja ütlevad, et nad saavad hästi hakkama. Kas on kerge olla õpetaja? Aga kes üldse on kerge olla?!

Veera Mahlakas

- Tahaks kangesti ütelda: "Jah!", aga see oleks vale. Olen õpetaja sellepärast, et töö noortega on mulle meelepärane. Suurt emotsionaalset laengut saan õpilaste sisukaid loovtöid lugedes, vahel lausa pisarateni välja. Suurepärane tunne on tulla tunnist, kust olen meeldivaid vastuseid saanud. Tore on õpilastega koos nalja teha ja naerda, aga selle võlu rikuvad osad õpilased ära, tehes nõmedaid märkusi. Õpilaste tahtmatus midagi teha, pidev virisemine, nõudmine – teevad minu töö vastumeelseks. Ehkki aine on raske, tahaksin kõike teha rõõmu ja lustiga. Ootan seda ka lastelt.

Tiina Masing

- Õpetaja amet on raske – nõudmised, ootused, vastutus ... ainekava. Üha enam peab olema ka sõber, nõuandja, lihtsalt hea kuulaja. Raske muudavad kergeks innukad õpilased, head kolleegid. Ei tohi kaotada huumorimeelt. Raske amet muutub kergeks, kui seda rõõmuga teha. Koolirõõme Sulle, õpetaja. Ära veel väsi!

Tiina Tunnel
Jätukub 3. lk.

MIKS MA ÕPPISIN ÕPETAJAKS

Väikestelt lastelt küsitakse ikka, et kelleks tahate saad. Minu tookordne vastus oli – õpetajaks. Olen veendunud, et siis mõjutas mind täielikult ema töö õpetajana. See tundus päris tore, eriti tööde parandamine.

Ausalt öeldes ei pidanud ma muid ameteid lihtsalt võimalikukski. Aastad möödusid ja sinna see mõte jäigi. Pärast keskkooli lõpetamist tegin edasiseks õppimiseks valiku meeldivast harrastusest – käsitööst lähtuvalt, aga kuna valitud erialal õpetati ka pedagoogikat, siis selle vastu polnud mul midagi. Miks ka mitte! Ja endalegi üllatuseks mõistsin õpinguaastate lõpus, et jah, just pedagoogilist eriala tahan tõsisemalt õppida. Küsisin endalt, et kas ikka tõesti? Olen näinud seda tööd ema kõrvalt – rõõme ja muresid, veel hilisõhtuseidki vihiku-parandamisi, vaeva ja hoolitsust laste pärast, meeletut vastutust ... , samas rõõme laste

õnnestumiste üle. Õppetund on vaid i- täpiks kogu protsessis. Ei saa piiri tõmmata õpetaja tööaja alguse ja lõpu vahele. Õpetajaks olemine ei ole illusioonide maailm.

Vaatamata kõigele otsustasin siiski astuda Tallinna Pedagoogikaülikooli. Nüüdseks olen õpetajaametis Valtu koolis teist aastat. Olen siin sellepärast, et kodukool on ikka kodukool, meeldib lastega tegeleda, töö on huvitav ja vaheldusrikas. Tunnen ennast valitud erialal hästi ning kindlalt. Laste säravaid silmi õnnestunud töö puhul ei asenda miski. Kaua minus seda entusiasmi üha keerulisemaks muutuvast koolisüsteemis jagub, on raske ennustada. Tahaks loota, et ei pea valitud ilusas erialas pettuma. Edu ning kannatlikku meelt kõigile, kel on kutsumus olla õpetaja!!!

Koidu Archipov
(1991. a. lõpetaja)

KOOLI MUUSIKAELUST

Vaadates ajas tagasi on ehk huvitavaim alates 1978. a. tegutsenud muusikaklass, kus sai õppida klaveri- ja akordionimängu ning solfedshot. Selline võimalus end muusikas täiendada oli 13 aastat.

Aastaid on juba tegutsenud lastekoor, mudilaskoor, poisteansambel. Poisid kuuluvad ka Raplamaa Poistekoori ridadesse. Kõik lauljad võtsid osa laulupeost. Plokkflöödi- ja akordionimängijatest on moodustunud ansamblid või orkestrid. Võimalus on ka süntesaatorimängu õppida.

Traditsiooniks on kujunenud solistide konkurs "Valtu laululind" ja klasside ansamblite või orkestrite omavaheline jõukatsumine. Viimasel solistide konkursil oli heaks abiliseks ans. "Brandy", nii said noored lauljad väga põneva lavalise kogemuse. Meelde on jäänud veel ka "Pillipidu", kus oma oskusi said näidata need

õpilased, kes õpivad mingit pilli kas oma koolis, Raplas või Kehtnas.

Iga-aastased muusikaga seotud üritused meie koolis on loomulikult tarkusepäeva aktus, jõulupidu, iseseisvuspäeva tähistamine, kevadkontsert, esinemine kooli parimate ainetundjate vastuvõtul, lõpuaktus. Poiste jaoks kujunes vastutusrikkaks 2001. a. isadepäeva tähistamine, kus kõikide klasside poisid esinesid isadele oma lauluga "Isade ja poegade õhtul", mille lõpetas mehine ühislaul. Kogu kooliperega ühiselt laulda püüame mitmetel teistelgi üritustel. Alati on õpilaste poolt oodatud ka õpetajate ansambli esinemine sügisel ja kevadel.

Õpetajale teeb alati rõõmu see, et ikka leidub tublisid ja teotahelisi noori inimesi, kellele meeldib tegeleda muusikaga. Aitäh teile selle eest!

Muusikaõpetaja Eve-Mai Laurimaa

Valtu lapsed ei taha vahele jätta ühtegi laulupidu

KAS ON KERGE OLLA ÕPETAJA?

Algus 2. lk.

Nii nagu aednik ei halvusta ainsatki istikut ega taime, vaid ta hooldab neid, nii peab õpetaja õpetama ja kasvatama iga last koolis. Seda tööd ei saa teha poole kõrva ega ühe silmaga, sest õpetajaamet nõuab jäägitut pühendumist. Kerge on olla õpetaja, kui saavutad õpilastega kontakti, kui suudad panna nad ennast kuulama ja kaasa töötama. Arvan, et kergem on olla õpetaja algklasside ja gümnaasiumiõpilastele. Lapsed on huvitatud ja põnev on jälgida nende kasvamist suureks. Leian, et õpetaja ei tohi olla maksimalist, sest iga õpilane ei jõua ka kõige parema ja professionaalsema õpetamise korral omandada kõike, kuid siiski on suurem osa õpilastest suuteline pakkuma õpetajale töö rõõmu. Mõne jaoks on õpetajaamet väga raske ja isegi ehk võimatu, samas teiste jaoks kerge ja rahuldust pakkuv.

Kui ma peaksin uuesti otsast alustama, valiksin ikkagi just sellesama ameti – laste õpetamise.

Taimi Rahu

Viimastel aastatel ilmestavad kooli ava- ja lõpuaktusi õpetajate tervituslaulud

PUMPS – VALLERAA

1. sept 2002

Esimeses klassis lapsi palju toredaid, õpetaja Anne teie õpetajaks sai.

Teises klassis rohkesti on väikseid rüblikuid, õpetaja Hele-Mall teid kantseldada sai.

Nüüd suvi on möödunud, pumps valleraa, ja kooliaeg saabunud pumps...:

Kolmas klass on koolivalmis tõesti iga kell, õpetaja Vilve teil on klassiõpiks hell.

Neljas klass on nobedad ja natukene naksid, õpetaja Ebe teile tarkust pähe toksib.

On valmis septembrikuu, pumps... õpetama kõike uut, pumps...

Vikerkaarvärviline on meil viies klass, kogemata meie Veerast sai te klassijuss.

Kuues klass on koolis ikka arvult kõige suurem, õpetajad Tiinad veavad seda rõõmsat koormat.

Õpsid rõõmsalt laulavad, pumps... lapsed kaasa lustivad, pumps...

Meie seitsmes klassi oma tegusid ei salga, õpetaja Taimi teie kasvatamist algab.

Kaheksandal äkki tekkind kooli vastu huvi, õpetaja Luule kuulab teie kaunist suvest.

Seepärast hea tunne meil, pumps... NORMAALNE ka tuju teil, pumps...

Üheksas on sircund suvel sutsu pikemaks, õpetaja Eve-Mai teeb teidki targemaks.

Andres, Eneli, Saima, Reet, Koidu, Marge, Peedu –

õpetajad need, kes teevad targaks iga Eedu!

Head algust teil soovime, pumps... sõbraks jääda proovime, pumps...

Kus on meie kasvumaa?

Lasteaed me kasvumaa.

Väiksed lapsed väikses majas valmistuvad kooliajaks.

Tervitus Valtu lasteaiaperele 30. aastapäeva puhul!

KRIIMULINE KASS

Tiiger metsas triibuline,
kass on kodus kriimuline.
Koer on kuri,
kass on kuri.
Lõpuks tuli peremees,
ta tuli nende vahele.
Peremees läks ära,
kassil tõusis kära.
Noris riidu, seljas küür.
Kass sai peksa,
oma süü.

Triin Tarkmeel (4. klass)

KIISU

Mul on kodus väike kiisu,
kellel nimeks on Miisu.
Mustad kõrvad, valged käpad
ja ka seljal mõned täpid,
mida mina vahel näpin.
Käpin- näpin, käpin- näpin
tema seljal vahvaid täppe.
Minu kiisu on nii armas,
et ma teda kaissu krahman.

Liivi Dederer (4. klass)

PIIRIRIKKUJA

Tahtis üle piiri minna kass,
aga tal puudus pass.
Tema peremees on Sass.
Sai nüüd kere peale kass.
Kass ei tahtnud enam üle piiri,
tahtis hoopis püüda hiiri.
Kass nüüd virgalt hiiri püüdis,
oma sõpra Sassi hüüdis:
"MÄUUUUU!"

Mati Volmsen (4. klass)

KAHEKÕNE

Õpilane: Tere hommikust!
Direktor: Tere, tere!
Õpilane: Millal järgmine võistlus toimub?
Direktor: Kunagi ikka.
Õpilane: Millal on see kunagi?
Direktor: Täpselt ei tea.
Õpilane: Miks?
Direktor: Mulle ei ole öeldud.
Õpilane: Jama värk!
Direktor: On jah! Head aega siis!
Õpilane: Head aega!

Tõnn Teets ja Märt Maasoo (5. klass)

KAHEKÕNE

Õpilane: Mis hindend mul on?
Õpetaja: Kohe vaatame.
Õpilane: Ma arvan, et mul on üks kaks.
Õpetaja: Ma ei arva, et sul kahte on.
Õpilane: Kas tõesti ei ole?
Õpetaja: Ma lihtsalt arvasin nii. Vaatame,
siin on klassipäevik.

Õpilane: Ei olegi mul kahte! Jee, mul veab!
Õpetaja: Sul tõesti vedas. Napilt oleksid
saanud, kui sa ei oleks seda harjutust ära
teinud.

Õpilane: Nüüd saan ma lõbustusparki
minna. Jee!

Alver Soovik ja Jaano Pärnsalu (5. klass)

KOOLIJÜTSIDE KOOLIPÄEV

Koolimaja meil on väike,
aknast sisse paistab päike.
Igal klassil aknaid palju,
klassis laste hääled nii valju.

Kooli värv meil punane,
klassiruumid hubased.
Tahvlid on meil tugevad,
toolid väga mugavad.

Valtu koolis õpilasi vähe,
luuletusi õpime pähe.

Teeme koolis palju nalju,
siis naerda saab palju.

Õpilased on koolis toredad
ja kõik on väga nobedad.

Õpetajad on päris head,
neil on targad pead.

Peale tunde kähku koju,
õppida pole enam tuju.

Õues kõik siis mängivad,
õhtul poevad süngi nad.

Kadi Vainu, Maarit Maasoo,
Jaanika Esnar, Rainer Sinikas, Taavi
Dederer, Janno Küünarpuu (7. klass)

**KILDE ÕPPIVATE INIMESTE
MAAILMAST**

*Nad arvasid, et neil on üks jumal ja nad
kaitsevad teda nii, et ei võtnud tema nime suhugi.

*Hammurabil oli 10 julma ja verist käsku.

*Archimedes oli kreeklaste jumal.

*Arhitektuur on joonistuskunst.

*Ristisõda on, kus võideldakse millegi peale.

*Müsteerium oli maja, kus peeti nõusid.

*Alkeemia kujunes välja füüsikast.

*Läti Henrik oli lätlaste vanem.

*Riigil on selline soov areneda ülespoole.

*Paleepööre on, kus vahetatakse ameti-
kohad.

*Vaskussid olid vaskpeadega ussid.

*Eestimaa sümboliteks on lind ja lill.

*Puust meisterdatud kivipilduja oli kärp.

*Homo sapiens on mõned lössis ninaga
inimesed.

*Kui sõjas uskumatute vastu langed, pääsed
Parisi.

*ÜRO - üritus rahuolekus.

*Ürgajal olid inimesed alles nii lollid, et ei
mõelnud peaga, ainult tööga.

*Inimesed erinevad loomadest, et võtavad
loomadelt nahad ära, aga loomad ei võta
üksteiselt nahka.

*Hambahaigused on lagunemine,
purunemine, augud ja ärakukkumine.

*Kõnekäänd on mingi kõne, ainult mingi
kallakuga.

*Koondlause on lause, kuhu on koondatud
lillenimed.

*Laudas oli 6,5 lehma.

*Tüdruk ja poiss on kaks iseasja, poisid on
iseloomult teised kui tüdrukud ja millegi pärast
veel, aga seda teavad kõik ...

*Bakterid on väiksemad kui makaronid.

*Arvuti pole elusolend, sest tal puudub
soolekepike sees.

*Lätlased on samasugused kui meie, ainult
et nad räägivad läti keelt.

*Ma loen selleks, et see on huvitav, aga mul
läheb lugemine mellest ära.

*Mina valin raamatuid paksuse ja raamatu
sisu järgi. Kevaldel valin ma raamatuid selle järgi
kui õhukesed need on. Suvel ma ei loegi.

*Ma valin raamatut paksuse järgi. Siis
vaatan ma raamatu sisse. Kui raamatus on mitu
juttu, siis loen 3-4 pealkirja ja kui need mulle
meeldivad, siis võtan.

**KUIDAS TEKKIS VALTU KOOL
MUISTEND**

Mida teeks maailm ilma tarkuseta? Tarkus on
üks elu alus. Aga kuidas tekkis kool ja kuidas
tekkis Valtu kool?

Elasid kord kaks väga tarka meest. Nende
nimed olid Kool ja Valtu. Selles nende elukohas
elas üsna palju lapsi. Ühel päeval mehed
mõtlesid, et mida neil selle tarkusega ikka teha
on, et me peaksime seda kellegagi jagama
hakkama. Siis tuli neil mõte, et võiks teha tarkade
ühingu. Nad tegidki seda. Nüüd nad mõtlesid,
mis võiks selle ühingu nimeks panna. Nad
mõtlesid kaua ja küsisid ka teiste käest. Siis tuli
Valtul mõte, et paneks selle nimeks Valtu Kool.
Kool sai vihaseks, sest tema tahtis nimeks panna
Kool Valtu, aga rahvale see mõte eriti ei
meeldinud. Nüüd on aeg möödunud ja praegu
on selle kooli nimi Valtu Põhikool.

Kadi Kutser ja Jana Allas (6. klass)

**KUIDAS ON TULNUD
KEHALISE KASVATUSE TUNNID
MUISTEND**

Kunagi ammu ei olnud veel koolis kehalise
kasvatuse tunde. Lapsed olid nõrgad ja hakkasid
kohutavalt paksenema. Nad ei mahtunud enam
oma pinki istuma ega jaksanud pikka juttu
kirjutada. Meeleheitel õpetaja otsis abi
Kalevipojalt. Kalevipoeg tuligi ja hakkas ehitama
ronimisreoleid ja liivaga täidetud hüppekaste.
Siis tegi ta veel umbes saja meetri pikkuse sileda
jooksuraja. Ta hakkas lastele andma ühte tundi,
mille nimi oli kehaline kasvatus. Nii hakkasidki
lapsed natukene kõhnemaks minema ning sellest
ajast peale ongi igas koolis kehalise kasvatuse
tunnid.

Janis Jõgi (6. klass)

**KOOLI KODUKORRA
PROJEKT**

Esitatakse koolipererele 9. klassi poolt.

Vajalik õppenõukogu kinnitus.

1. Kooli peab tulema teiseks tunniks, sest
esimene kulub nagunii magamisele.
2. Koduseid koolitöid teha siis, kui aega üle
jääb.
3. Kõike ei või lõhkuda, mis ei meeldi.
4. Tunni ajal kurameerimine keelatud.
5. Tunni ajal ei ole soovitatav olla pilves või
mõnes muus olekus.
6. Kakklemise jaoks on vahetunnid, mitte
tunnid.
7. Tunnis tee kaasa nii palju kui viitsid.
8. Suitsukonid viska prügikasti, mitte
põrandale.
9. Koolis peab olema kaetud enamus sinu
ihust.
10. Ebasüüdsaid väljendeid ära kasuta üle
viie korra päevas.
11. Alkoholi tarbimine tunni ajal keelatud,
kui sa ei ole vähemalt 18. aastane.
12. Direktori füüsiline piinamine ei ole
soovitatav.
13. Keelatud on õpetajatele pakkuda
alkaemaksu.
14. Prostitutsiooniga tegelemine kooli
territooriumil keelatud.
15. Las iga laps teeb seda, mis tahab, peasi,
et ei nuta !

SPORT

Viimastel aastatel on Valtu laste spordielu jälle elavnenud tänu sportliku direktori agarale eestvedamisele. Koolis toimub mitmeid traditsioonilisi spordiüritusi nagu näiteks spordipäevad kevadel ja sügisel, jooksukrossid, vastlapäeva teatevõistlused, jüriöö teatejooks, 7 – 10 a. laste maijooks, õunajooks, matkapäevad.

Kevadisel spordipäeval võisteldakse kergejõustikualadel, sügisel õpilase valikul kas orienteerumises, jalgrattakrossis, pikamaajooksus. Lisaks talveperioodil klassidevahelised turniirid saaljalgpallis ja saalihokis. Lume puudumisel pole suusavõistlusi saanud aastaid korraldada. Osaletakse maakondlikel võistlustel kergejõustikus, jalg-, korv- ja rahvastepallis, ujumises. Eriti head tulemused on viimastel aastatel saavutatud kergejõustikus. Ka ujumise maakondlikel võistlustel on olnud aastaid edukad. Mõõdunud õppeaastal olid meie kooli parimateks sportlasteks Liisi Kontkar, Kadi Vainu, Maret Sündema, Vahur Vainu, Verner Nõmmsalu, Joonas Kreuz ja Rene Aun. Liisi nimel on kooli kergejõustiku rekorditeraamatus 7, Verner nimel 4 ja Maret nimel 12 uuendatud rekordit. Praegustest õpilastest on uued rekordid veel Vahur Vainu, Nele Vainu, Sander Smitti, Raigo Lemberi ja Rene Auna nimel. Kõige vanem rekord on püsima jäänud tüdrukute kuulitõukes aastast 1963 ning on praeguse õpetaja Anne Archipovi nimel. Väga tublid jooksutüdrukud on Triin Pärmaa ja Kadri Kesküla, kes vanemate eestvedamisel ja eeskujul on edukad pikamaajooksjad. Spordihuvilistel on võimalus osaleda FC Flora jalgpallitreeningutel. Kergejõustiku treeningrühmad tegutsevad Andres Saksa juhendamisel ja novembris alustas võrkpallitreeningrühmaga Önnela Sepman. Osaleda saab Rait Pihlapi karategrupis. I klassi tüdrukud tegid algust iluvõimlemise treeningutega. Juhendab Kadi Saks. On lootust, et edaspidi hakkavad toimuma ka ujumistreeningud. Sportimisvõimaluste puudumise üle ei tohiks Valtu kooli lapsed küll nuriseda.

Reet Teets,
kehalse kasvatuse õpetaja

SINILINDU PÜÜDMAS

2002.a Teatri-Tõnn (Joonas Kreuz) ja Teatri-Mann (Liisi Kontkar) koos õhtujuhist Nõia-Ellaga (Ülle Virma)

Üheks õpilastele ajast-aega huvipakkumaks tegevuseks koolitöö kõrval on osalemine näitemängudes. Mul on rõõm tõdeda, et selles vallas ei ole meie koolis järjepidevus katkenud.

Kuna olen koolis töötanud mitu head aega, siis on loomulik, et lavale jõuavad juba endiste näitlejate mängupisikust nakatatud lapsed. Kooli näiteringil on oma kroonika. Väga põhjaliku ja tänuväärse koduloolise uurimustöö "Valtu kooli näitemängu lugu" tegi Koidu Archipov, alustades n.ö algusest – laulu ja mänguseltside aegadest. Viimastel aastatel (7 aastat) toimuvad "Külalava" etendused, kus valitakse TEATRI-TÖNN ja TEATRI-MANN, kes saavad rändnukud aastaks enda valdusse. TEATRI-MANN on olnud Maili Kodu, Liina Schmidt, Tene Mäevälja, Kristel Sarapuu (2 korda), Hanna Kreuz, Liisi Kontkar. TEATRI-TÖNNIKS on valitud Veiko Mahlakas, Marek Laurimaa, Mauri Sopp, Tanel Maasoo, Kristjan Linamäe, Kaarel Kõrtsini, Joonas Kreuz. Näidendeid on tore

vaadata, aga veel vahvam on ise mängida, kuid tee lavale ei ole alati lihtne ning nõuab püsivust ja pühendumist. Prooviperiood käib vahel üle jõu ja ahvatlevaid tegemisi on muidki, kuid rahulolu mängust ON MÕNUS! On tore, et Tõnno Linnas ja Leino Rei on oma tööalaks valinud näitlemise: Kalvi Kants käib teatriteedel. Ja rõõm on neist endistest Valtu kooli lastest, kes aeg-ajalt lõövad kaasa täiskasvanute näiteringis. Kunagi rääkisime õpetaja Ebega Valtu inimestest, kes näidendites on osalenud ja lõpuks ta ütles, et talle tundub, et siinkandis on vist küll kõik lavalt üle käinud. Ei salga, et seda oli tegelikult hästi meeldiv kuulda. Ma arvan, et osalemine näitemängudes on nagu teatud mõttes draamakoolituse läbimine. Räägitakse, et kunagi jõuab see ehk õppekavadessegi. Tervitan kõiki oma praeguseid ja endisi sinilinnupüüdjaid! Arvan, et uued näidendid ei jää tulemata. (Mis sellest, et prozhektorit ikka veel ei ole!!!)

Õpetaja Anne Archipov
(1964. a lõpetaja)

Lõppenud on sügisene õunajooks

Kaarjad ukсед ja väikene fuajee, trepp paremale üles, väikene aula, palju väikseid inimesi. Selline oli minu esimene pilt Valtu koolist, kui viisin sinna esimest oma neljast lapsest. Sellest on tänaseks möödas pea 17 aastat. Valtu kool aga pole muutunud. Muutunud on mõned pisiasjad, mitte aga kooli vaim. Läbi aastakümnete on ta säilitanud oma hubasuse, sõbraliku meele ja mõnusa äraolemise, seda juba 135 aastat.

Kooli hoolekogu esinaisena sooviksin ma õnnitleda Valtu kooliperet juubeli puhul kõigi lastevanemate nimel, kelle laste haridustee on alguse saanud Valtu koolis. Soovime südamest kõigile, kes on kaasa aidanud Valtu kooli senisele arengule ja kavatsevad seda ka edaspidi teha, jõudu ja jaksu.

Marge Olju,
Hoolekogu esinaine

KOOLIPOISTE JA -TÜDRUKUTE MÄLESTUSKILLUD

Distsipliin koolis oli tugev. See ei häirinud, sest nii lihtsalt pidi olema, see oli loomulik. Hinded tulid nii, kuidas sai õpitud. Puudusin palju, sest oli sõjaaeg. Pered tegid metsanormi riigile. Kuna olin oma peres noorim, siis mina jäin koju loomi toimetama. Meelde on jäänud õpetajad Saage, Laiapea, Talvis. Õpetaja Rauda ma kartsin. Jalatseid tuli vahetada. Söögivahetunnid oli treppidel tormamine, kes saab esimesena teetassi. Vahetundidel mängisime laptuud, rahvastepalli. Sõjalaulukorrale vaatamata toimusid peod, mille kavast olid massideklamatsioonid, laulud, näidendid. Eesti aeg, vene aeg, saksa aeg, vene aeg ... – selline virr-varr oli minu ekaaslaste kooliaeg.

Helvi Raudsepp (Sullo) (1946. a. lõpetaja)

Kõige paremad mälestused minu elus. Kindel, hea kord. Tugeva põhja sai. Edasiõppimine oli lihtne. Õpetaja Raud oli nõudlik, kuid väga emotsionaalne. Tema antud emakeel oli ületamatu. Omapärane oli õpetaja Raudkivi. Uus, sümpaatne, noor meesõpetaja Evald Saage, temaga laulsime "Teele, teele kurekesed". Koridoris mängiti ringmänge. Õppida vahetunni ajal koridoris ei lubatud. Lugupeetud õpetaja paljude põlvkondade jooksul on olnud õpetaja Saima Titt.

Milvi Leinaru (Terasmaa) (1949. a. lõpetaja)

Meelde tuleb õpetaja Saima Titt. Temaga oli turvaline olla. Nõudlik, süsteemne õpetus. See istus mulle hästi. Temaga tegime oma esimese matka. Ööbisime Lohu mõisas vanas küünis. Sadas. Palju mälestusi on seotud mitte õppetööga. Mul oli pikk ja tore koolitee. Kummast käis koolis palju lapsi. Tegime omatehtud näidendi ja esinesime Telgi kruusaukudes.

Tiia Pihlap (Linamäe) (1957. a. lõpetaja)

Väike, armas, sõbralik, kodune kool. Ilus kooliaed, spordiplats vana kooli õuel. Õpetaja Ellermaa andis võimlemist ja tegi viiuliga laulutunde. Täitsa põnevad olid koolipeod, nääripeod, spordivõistlused, matkad – hästi aktiivne klassiväline tegevus.

Eha Parve (Laiapea) (1963. a. lõpetaja)

Meil oli väga väike klass – ainult neli poissi. Läbi aastate poiste klass. Esimesel spikerdamisel (5. klassi keemia) jäin kohe vahele. Sporti ja võistlemist oli küllalt palju. ÜKT tundide kogumiseks oli vaja ahjupuid tassida, vanapaberit koguda, ravimtaimi korjata, klassi koristada. Söömas käisime kolhoosi sööklas. Eriti tähtis oli kiirelt ära süüa, et ülejäänud vahetunni ajal saaks korvpalliväljakul jalgpalli mängida. Iga ilmaga! Kuna tol ajal oli kohustuslik koolivormi kandmine, siis praegu ei kujutagi ette, kuidas seda korras suudeti hoida. Loomulik oli ka nokamütsi kergitamine teretamise hetkel. Vahetunni ajal pidid kõik jalutama vana koolimaja koridoris. Küll oli häbi, kui mind esimest korda müramise pärast nurka pandi vahetunni ajal. Kõige raskem kooliülesanne oli kirjandi kirjutamine.

Kaido Laurimaa (1979. a. lõpetaja)

Valtu koolis oli tore käia. Mäletan, et mingeid suuri pahandusi mul ei olnud. Vana maja koridoris olid põrandal toredad kummiplaadid, osa tumedamad, osa punased. Nende peal sai hoopi mängitud, et kui olen punasel, siis lüüa ei tohi. Kui mõni poiss (mitte tüdruk!) jäigi suitsetamisega vahele, oli kohe käitumishinne mitterahuldav. Ja ega ta ise ka siis pärast eriti popp olnud. Nääripeod olid alati hästi toredad. Need olid kogu kooli peod koos vanematega. Iga klass pidi ühe etteaste tegema, et oma kingikott välja lunastada. Enamasti olid selgeks õpitud näidendid. Pärast lükati toolid seina äärde ja läks lahti tantsuks. Igal suvel olid klassiekskursioonid. Söitsime kolhoosi bussiga mööda Eestimaad ja Lätiski sai käidud.

Inge Baikov (Pärt) (1980. a. lõpetaja)

Punastest tellistest viinapuuväätides armas maja meenub kõigepealt. Tõeline koolikell. Ilma plärinata. Mujal pole kohanud sellist. Vahvad klassidevahelised kompleksvõistlused. Minu esinemisjulgeus on tulnud Valtu päevilt. Olen palju pidanud luuletusi lugema. Algul õpetaja Annega, siis õpetaja Taimiga. Algu- ja lõpuaktused on suurepärased. Kultuurivärk oli üldse tasemel.

Evelin Vainu (Press) (1983. a. lõpetaja)

Minu Valtu koolitee esimene mälestus on esimesest septembrist, kui meile anti aabitsad. Saanud aabitsa, tuli direktor Kalju Rahuga kätt suruda. Kuna aabits oli paremas käes, surusin direktori kätt vasakuga. Direktor ainult naeratas ja surus samuti vasaku käega. Meil oli selline mõnus klass ja seepärast seonduvad Valtu kooliga ainult head mälestused. Kui ma mõtlen õpetajate peale, meenub mulle minu esimene klassijuhataja - õpetaja Hele-Mall Kio, kes oli koolis justkui ema eest.

Rainar Soosalu (1991. a. lõpetaja)

Valtu kool on minu jaoks kool, kus sain väga hea põhihariduse, suurepärased sõbrad, hulgaliselt häid mälestusi ning kuhu on alati hea tagasi tulla! Olen õnnelik, et õppisin just Valtu koolis!

Helena Sepman (2000. a. lõpetaja)

Väga meeldis see kool. Õpilasi oli vähe. Igale õpetajale läksid sa korda. Sellega on väga palju juba õeldud.

Mari Kalda (2002. a. lõpetaja)

KOOLIÕPILASE MÕTISKLUKUS KEVADEL

Ohh..... jee, kas see on tõesti tõsi, mida ma näen? Need on nartsissid siin vaasis. Tõsi ta on, kevad on ju käes.

Ei jõua ära oodata, millal see kool läbi saab. Aga tegelikult on see aasta ja 8. klass nii kiiresti läinud, et ei olegi nagu aru saanud.

Appi! Meie klass peab ju üheksandikele lõpupeo korraldama. Küll see tuleb hea pidu, ikkagi meie klass korraldab ju.

..... See tuleb vingepidu. Nendele peab küll lilli tooma. Aa, õpsidele ka.

See on uskumatu, et me juba järgmisel aastal ise üheksandas oleme. Küll me oleme ikka kiiresti suureks saanud! Appi! Ma ei taha eksamitele

KOOLIÕPILASTE

MÕTISKLUKUS VEERANDILÕPUS

Need päevad olid väga piinarikkad ja närve-söövad, sest kooli lõpp oli ju kohe saabumas. Üleüldiselt oli raske sellepärast, et polnud veel ju teada, mitu äbarikku ja mitu korralikku hinnet üldse tunnistusele tuleb. Keegi ei oska arvata, mida need õpsid võivad "tunnale" panna ja eriti veel estas ja lotas. Kui lähed kehva "tunnaga" koju, siis teevad vanemad nädalast puhkusest nädala põrgut ja tööd. Praegusel hetkel tuleb keskenduda võimalikele hinnete parandamisele, sest see on vähemasti praegusel hetkel kõige tähtsam ja lõbu tuleb peale seda. Nagu ütles vanarahvaski: "Enne töö, pärast lõbu!"

Indrek Naaris (8. klass)

On reede, veerandi lõpp.

Ärgates on meel rõõmus, sest ainult viis tundi veel – ja kool ongi läbi. Kuid siiski pole see tunne enam sama kooli jõudes. Miks? Ilmselt sellepärast, et tunnistused saab kätte. Kooli ajal mõtled: "Sain kahe, ah, mis see üks kaks ikka teeb!" Kuid mida päev edasi, seda rohkem neid kahtesid tuleb ning seda raskem on neid parandada. Viimase nädala algul olin kindel, et hakkam kohe parandama. Aga näe, võta näpust, ei tulnud sellest asjast midagi välja! Aga miks? Eks siin ole suur roll minu spordilebusel ja ega ma tüdrukutestki mööda vaata. Lootuses õpetajate headele südamele lähem kooli, sest ega ma hea poiss ei ole ka olnud ning isegi väänaks sellisele kahe.

Kui saan tunnistuse, ei ole ühtegi kahte! Ma ei saa öelda, et ma täielikult rahul olen, aga parem meel on ikka. Õhtul sõpradega on kõik ununenud.

Karl Tamme (8. klass)

Millest võib küll mõelda üks tavaline kooliõpilane? Arvatavasti kõigest. Aga millest veerandi viimasel päeval?

Hommik algab ärevalt, samas aimates eelolevat. Kooli minnes on rõõmus meel, sest peale seda viimast päeva tuleb ju vaheaeg – saab kauem magada ja olla niisama.

Kuid tunnistus ei rõõmusta just alati kõiki. Paljudel tuleb mõelda, kust on üks või teine halvem hinne tulnud.....Ja samal ajal on osad väga õnnelikud oma rahuldavate hinnetega. On ju nähtud palju vaeva just veerandi lõpus, rabeletud välja nii mõnestki täbarast olukorrast. Kuid halb on vadada, kui mõni klassikaaslane saab halva hinne. Ja see panebki mõtlema eelnenud koolipäevadele. Vahest on tehtud tunnis lihtsalt pulli ja pole õpitud? Laiskus? Kuid mõnel pole olnud lihtsalt aega korralikult õppida ja töid on tehtud pinnapealselt. Ei ole jõudnud, isegi kui tahaks.

Tunnistusega koju minnes valdab mõnda rõõmus tujut, teist kurb...Lõpuks tuleb siiski välja, et kõike saab parandada. Meie ise saame!

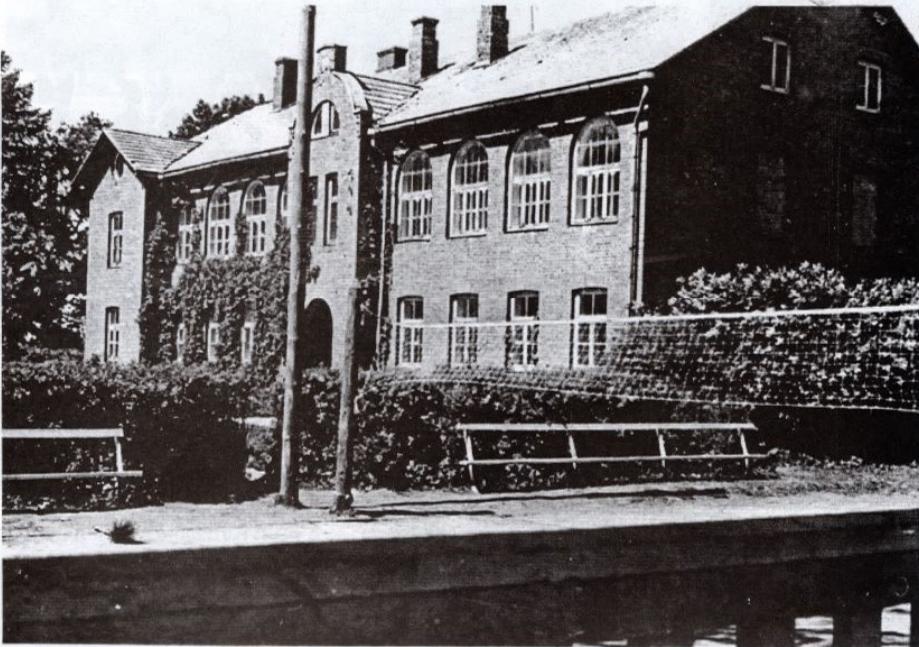
Liis Laurimaa (8. klass)

mõeldagi – need ka veel. Peaks vist viimases klassis rohkem tuupima hakkama. Peale selle veel keskkool ka. Mina lähen kindlasti keskkooli.

Ohh, viie mintsu pärast saab tund läbi. Peaks vist päevikusse midagi kirjutama.....

Kersti Toht (8. klass)

KOOLIMAJA UUS OSA – JUBA 25-AASANE!

Enne juurdeehitust oli siin hekk ja palliplats

Meenutab Elve Smitt:

Värvimistööd koolimajas seisavad mul surmani meeles. See oli mul esimene töö maalrina. Issand, kui raske see oli! Minuga koos olid veel viimistlejad Helvi Soosalu ja Ilmar Kärner. Ilmar oli kiire tegija ja väga nõudlik. Hirm oli, et töö ei õnnestu. Meie pidime pahteldama, lihvimata, kruntima; värvimine oli justkui magustoit selle kõige muu juures. Fuajeed tehes kukkusin tellingult alla, sain haiget. Heino Leinaru oli tubli brigadir. Töid jälgis ja andis nõu kooli direktor Kalju Rahu. Lõpupidu oli vahva. Ehitajatele anti suured linnid rinda. Kõike seda on nüüd nii tore meenutada. Koolis käies läheb pilk ikka seintele ka.

Meenutab Kalju Rahu:

Tuli moodi kabinetüsteem. Juba vanas majas sai teha algeline kabinet-süsteemi variant. Lapsi oli vähe ja seepärast tulid haridusministeeriumilt uue osa ehitusloa taotlemiseks tagasilöögid. Tenno Teetsi saime oma nõusse. Ta leidis, et kooli kaotus oleks olnud kolhoosi surm. Kolhoosi garantiikirjaga hakkas asi pihta. 1975. a. algasid ehitustööd. Üliõpilasmalevad käisid kolhoosi ehitusbrigadil abiks. 1977. a. talveks oli maja valmis.

Klasside sisustamiseks sai Narva Mööbli-tehasest tuua ainult kapiüksed. Ise tegime õpetaja Osvald Ellermaaga kapid valmis. Kogu ehitustöö ja hiljem klasskabinettide sisustamine käis suure hasardi ja mis seal salata, ka magamatuuse tähe all.

Koolimaja uue osa avamise pidulik kontsert-aktus. Viulit mängib Osvald Ellermaa

Ehitusbrigadir Aimur Paik annab koolijuht Kalju Rahule üle majadokumentid

LUMISEL KALMUAIAL

Päevad koovad kuud ja kuudest saavad aastad. Kõik kaob, muutub ja vajub aegade hämarusse. Aga mälestused jäävad ...

On viimane aeg, et leida ja mälu talletada kunagiste Valtu kooli õpetajate hauad. Rapla kalmistul kõndisid endised õpetajad Saima Titt ja Milvi Leinaru. Alice Raua hauaplatsil rääkisid nad kauaaegsest kooliülemast ja kirjandusõpetajast ülivõrdes. Aus, õiglane, ei rääkinud teisi taga, kõned huvitavad, kirjandustunnid ääretult emotsionaalsed. Õpetas lastele näiden-deid ja mängis väga hästi ise täiskasvanute näidendites.

Ljubov Miidla – elurõõmus, sportlik, valgepäine, vahva õpetaja.

Harald Miidla – lõbus ja laste poolt lugupeetud õpetaja.

Aliine Laiapea – tagasihoidlik ja hea alklassiõpetaja. Oli isegi liiga malbe.

Kabeli lähedal on **Jüri Leinbergi** haud. Ta oli mees, kes kirjutas kolm risti alla dokumendile, et Valtusse hakataks ehitama esimest koolimaja.

Hilda Raudkivi – Valtust pärit. Nooruke ja vempe täis. Temalt võis igasuguseid üllatusi oodata.

Helene Langovitsh – vene keele õpetaja. Sai koolis olla vähe aega, sest õpilaste arvu vähenemisel muudeti klasside arvu väiksemaks.

Osvald Ellermaa – mees viiuliga. Kohaliku kultuurielu hing. Kuldsete kätega mees. Hea naljasoonega. Fütisik ja muusik.

Helle Piirioja – peidetud emotsionaalsusega range ja printsipiaalne õpetaja. Tema teened kooli spordielu edendamisel on suured. Matemaatikat õpetas ta nii, et nende teadmistega võis iga kooli uksest sisse astuda. Oli hirm ja oli arm.

Ring sai täis. Kütünlad põlesid ... Me ei saa ega tohi elada minevikuta.

VESTLUSRING KÕIGE VÄIKSEMATEGA

1. Sa oled mitu korda öelnud, et koolis on tore. Miks?

- saab õppida (Kristi, Keiti, Marja-Liisa, Ruth, Annely, Jaanus, Rainis, Siim)
- mulle meeldib õppida (Kaida)
- klass meeldib (Liisi)
- siin on tore (Merilyn)
- siin on sõbrad ja õpetajad (Luisa)
- saab kiitust (Kati)
- siin on lahe (Helena)
- huvitav (Ariina)
- saab targaks (Keio)
- saab teiste lastega mängida (Heiko)
- ei pea magama minema nagu lasteaias (Janar)

2. Valtu koolil on 135. aastane sünnipäev.

Mida võiks talle soovida või kinkida?

- head tervist (Siim)
- palju õnne (Keiti, Ruth)
- et ta oleks ilus (Marja-Liisa)
- et ta oleks hea kool (Helena)
- laulame talle (Merilyn)
- ehime ta ära (Luisa)
- kingime hästi suure tordi (Jaanus), õhupallid (Annely), pulgakommi (Ariina), lilled (Kati, Keio, Heiko), ilusa maja (Janar), ühe kingituse (Kaida, Kristi)

2002/ 2003 ÕPPEAASTA VALTU KOOLIS

Õpetajad 2002.a kevadel

Õpilasi 206 (102 poissi ja 104 tüdrukut)

Õpetajaid 18 (16 naist ja 2 meest)

Direktor Andres Saks

Õppealajuhataja Eneli Oesalg

Õpetajad:

1. Anne Archipov – algklassid, loodusõpetus (1967)
2. Koidu Archipov – käsitöö ja kodundus (2001)
3. Vilve Juttus – algklassid (1992)
4. Margit Kadak – huvijuht (2002)
5. Hele-Mall Kio – algklassid (1972)
6. Luule Linamäe – geograafia, bioloogia, keemia (1982)
7. Ebe Luige – algklassid, käsitöö ja kodundus (1987)
8. Veera Mahlakas – vene keel, matemaatika, raamatukogu (1975)

9. Tiina Masing – eesti keel (2000)
10. Peedu Nemvalts – tööpäetus (2001)
11. Eneli Oesalg – matemaatika, arvutiõpetus (1999)
12. Taimi Rahu – inglise keel, ajalugu, kodanikuõpetus (1964)
13. Saima Randjärv-Berlokko – kunstõpetus (2001)
14. Andres Saks – kehaline kasvatus (2000)
15. Reet Teets – kehaline kasvatus (1998)
16. Tiina Tunnel – inglise keel (1985)
17. Marge Uustalu – matemaatika, füüsika, loodusõpetus (1990)

Teenindav personal:

1. Ilme Rhede – koolitädi
2. Valve Riisalu – majahoidja
3. Nikolai Mahlakas – majandusjuhataja

Valtu kooliõpetajad tervitavad kooli aastapäeva puhul oma endisi kolleege ja vilistlasi; praegusi õpilasi ning nende vanemaid ja soovivad, et säiliks meie sõbralik koostöö, püsiks kooli hea nimi ja

OMADARMSAD TRADITSIOONID!

2002. õppeaastal alustasid koolitööd
19 tüdrukut ja poissi

KIITUSEGA

LÕPETAJAD 1997 – 2002

- Helena Sepman – 2000
Areenika Tammissaar – 2002
Maria Teder – 2002

2002/2003

ÕPPEAASTAL

TEGUTSEVAD RINGID

- lastekoor, mudilaskoor, poistekoor
- klahvpillid, plokkflööt
- näitering
- käsitöö
- arvutiring
- rahvatants
- lavatants
- flamenco
- iluvõimlemine
- kergejõustik
- karate
- võrkpall
- eesti keele ring
- inglise keele ring
- kodu-uurijate ring

KÕRGHARIDUSE

TAOTLEJAD 1995 – 2002

1. Liis Kiiver
 2. Kairi Kurisoo
 3. Helen Reino
 4. Önnela Sepman
 5. Taavi Teets
 6. Ardi Toppel
 7. Ráido Rokk
 8. Ulvi Sädem
 9. Kadri Tukk
 10. Kairi Kannik
 11. Veiko Mahlakas
 12. Martin Ellermaa
 13. Kai Kiiver
 14. Leini Kõrtsini
 15. Merilin Piir
 16. Tanel Maasoo
 17. Heili Pärsalu
 18. Raili Tarkmeel
- (Vabandame, kui õppureid on tegelikult rohkem!)

Käsitööring on koolis üks populaarsemaid. Need tööd on maakondlikult näitusel

Tänu lehelugude tegijatele, küsimustele kostjatele, mõttetarede mõlgutajatele ...
Ajalehe toimetus